BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 24 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas „Crédit Mutuel“ – Absoliutūs atsisakymo registruoti pagrindai – Apibūdinamasis pobūdis – Skiriamojo požymio nebuvimas – Dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis – Priešpriešinis ieškinys – Reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai ir 3 dalis – Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis“

Byloje T-13/18

Crédit Mutuel Arkéa, įsteigtas Relek Kerhuon (Prancūzija), atstovaujamas advokatų A. Casalonga, L. Codevelle ir C. Bercial Arias,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą D. Hanf,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Confédération nationale du Crédit mutuel, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokatų B. Moreau-Margotin ir M. Merli,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2017 m. lapkričio 8 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1724/2016-5), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Crédit Mutuel Arkéa* ir *Confédération nationale du Crédit mutuel*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai E. Buttigieg (pranešėjas) ir B. Berke,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. sausio 15 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. kovo 29 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. kovo 29 d.,

* Proceso kalba: prancūzų.

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies priešpriešiniu ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. kovo 29 d.,

susipažinęs su ieškovo atsakymu į priešpriešinį ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. rugpjūčio 2 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į priešpriešinį ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. gegužės 29 d.,

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo rašytinius klausimus šalims ir į atsakymus į šiuos klausimus, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. vasario 1 ir 4 d.,

įvykus 2019 m. vasario 26 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovas *Crédit Mutuel Arkéa* yra kooperatinio kredito bankas.

2 Jis priklauso *Crédit Mutuel* grupei, kuri yra kooperatinio kredito bankų organizacija, kurios veikla organizuojama pagal tris teritorinius lygius (vietos, regiono ir nacionalinis) (toliau – *Crédit Mutuel* grupė). Kiekviena *Crédit mutuel* vietinė kasa turi prisijungti prie regioninės federacijos, o kiekviena federacija – prie įstojusios į bylą šalies *Confédération nationale du Crédit mutuel* (toliau – CNCM), kuri yra centrinis tinklo organas, kaip tai suprantama pagal Prancūzijos *Code monétaire et financier* (Pinigų ir finansų kodeksas, toliau – CMF) L.512-55 ir L.512-56 straipsnius. *Crédit Mutuel* grupės bankai iš esmės sudaro dvi savarankiškas ir konkuruojančias grupes, t. y. *Crédit Mutuel Arkéa* ir CM11-CIC.

3 2011 m. gegužės 5 d. įstojusi į bylą šalis pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (panaikintas ir pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

4 Buvo prašyta įregistruoti žodinį žymenį „Crédit Mutuel“.

5 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašyta prekių ženklo registracijos, priskiriamos prie peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams įregistruoti 9, 16, 35, 36, 38, 42 ir 45 klasių.

6 2011 m. spalio 20 d. žymuo „Crédit Mutuel“ buvo įregistruotas kaip individualus Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 9943135 šio sprendimo 5 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms.

7 2015 m. vasario 26 d. ieškovas, remdamasis visų pirma Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies a punktu (dabar – Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies a punktas), pateikė prašymą pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia visoms prekėms ir paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, motyvuodamas tuo, kad šis prekių ženklas buvo įregistruotas pažeidžiant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktus (dabar – Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai).

8 2016 m. rugpjūčio 11 d. sprendimu Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia ir nurodė, kad, pirma, ginčijamas prekių ženklas apibūdina dalį nurodytų prekių ir paslaugų, tačiau dėl naudojimo yra įgijęs skiriamąjį požymį šioms prekėms ir paslaugoms ir, antra, šis prekių ženklas neapibūdina kitų, į bankininkystės sritį nepatenkančių, prekių ir paslaugų.

9 2016 m. rugsėjo 20 d. ieškovas pagal Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsnius (dabar – Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniai) pateikė apeliaciją EUIPO dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo dėl to, kad, pirma, jis nusprendė, jog ginčijamas prekių ženklas neapibūdina tam tikrų prekių ir paslaugų, ir, antra, padarė išvadą, jog ginčijamas prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį prekėms ir paslaugoms, kurių atžvilgiu jis buvo laikomas apibūdinamuoju.

10 2017 m. vasario 16 d. pastabose įstojusi į bylą šalis paprašė Apeliacinės tarybos atmesti ieškinį ir panaikinti Anuliavimo skyriaus sprendimą tiek, kiek jame nuspręsta, kad ginčijamas prekių ženklas apibūdina tam tikras prekes ir paslaugas.

11 2017 m. lapkričio 8 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO penktoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją.

12 Pirma, kaip ir Anuliavimo skyrius, ji nusprendė, kad atitinkamą visuomenę sudaro, pirma, plačioji visuomenė, kuri yra pakankamai pastabi ir nuovoki, ir, antra, specialistai, bent jau kiek tai susiję su techninėmis ar specializuotomis prekėmis ir paslaugomis. Be to, dėl tam tikrų paslaugų, pavyzdžiui, finansinių ar nekilnojamojo turto paslaugų, kurios, Apeliacinės tarybos nuomone, gali turėti didelių finansinių padarinių jų vartotojams, ji nusprendė, kad plačiąją visuomenę sudarantys vartotojai yra labai pastabūs. Ji taip pat patikslino, kad, kadangi ginčijamas prekių ženklas sudarytas iš prancūziškų žodžių, atitinkamas vartotojas, į kurį reikia atsižvelgti, yra prancūziškai kalbantis vartotojas.

13 Antra, Apeliacinė taryba nusprendė, kad žodžių junginys „crédit mutuel“ yra susijęs su tokios rūšies bankų veikla, kurią vykdo kooperatinio kredito bankai ir kuri „yra tokia pati kaip vadinamųjų „klasikinių“ bankų veikla, nors ja nesiekiama to paties tikslo, t. y. finansinės naudos“. Todėl, Apeliacinės tarybos nuomone, kadangi prekės ir paslaugos, kurioms skirtas ginčijamas prekių ženklas, patenka į bankų veiklos sritį, šis prekių ženklas apibūdina jų rūšį, dalyką arba paskirtį.

14 Trečia, dėl to, pateikdama bendrus motyvus pagal prekių ir paslaugų grupes, ji nusprendė, kad ginčijamas prekių ženklas yra apibūdinamasis, o ne skiriamasis šioms prekėms ir paslaugoms (toliau – pirmos kategorijos prekės ir paslaugos), nes jos yra pakankamai tiesiogiai ir glaudžiai susijusios su bankininkystės sritimi:

– 9 klasė: „Automatiniai aparatai, pradedantys veikti įkišus banko kortelę, pinigų išdavimo automatai; banko kortelės; lustinės kortelės, be kita ko, atminties, mikroprocesoriaus arba magnetinės kortelės, lustinės kortelės su vienetų kreditu“,

– 35 klasė: „Konsultacijos, verslo informacija; pagalba vykdant verslą, skirta pramonės ar prekybos įmonėms, laisvosioms profesijoms, amatininkams, vietos organizacijoms, privatiems asmenims; profesionalios verslo konsultacijos; su ekonomika susijusios analizės, vertinimai, informacija ir prognozės; ekonominė, statistinė ir komercinė informacija apie finansų, pinigų ir biržų sektorius, be kita ko, pasiekiama telematikos priemonėmis, kompiuteriniais tinklais, intraneto tinklais, intranetu ir ekstranetu; saugios interneto svetainės, kuri suteikia galimybę susipažinti su informacija apie bankų veiklą ir asmeninius finansus, abonentinės paslaugos; rinkmenų, kompiuterinių duomenų bazių ir bankų, elektroninių katalogų bankų, finansų, pinigų ir biržų sektoriuose tvarkymas; finansinių produktų, vertybinių popierių portfelių administravimas, vertybinių popierių administravimas pagal įgaliojimą; sąskaitų ir sąskaitų išrašų tikrinimo paslaugos“,

– 36 klasė: „Finansinės operacijos; piniginės operacijos; banko operacijos; internetinės banko paslaugos; banko sąskaitų valdymas; portfelių valdymas; kredito ir debeto kortelių paslaugos; prekyba biržoje; (bankų) finansiniai vertinimai, mokestinės prognozės ir tyrimai; skolų išieškojimas; faktoringas; kelionės čekių ir akredityvų išleidimas; finansinės, banko, piniginės ir biržos paslaugos telefono ryšio tinklais, kompiuterinių komunikacijų tinklais; pavedimų priėmimas, vykdymas ir pavedimas tretiesiems asmenims (emitentams ir investuotojams) dėl vienos ar kelių finansinių priemonių; portfelio finansinis valdymas; palūkanų normų, valiutų kursų ir akcijų rinkų finansinė analizė; informavimo ir konsultavimo paslaugos bankininkystės ir finansų srityje; informavimo ir konsultavimo paslaugos investicijų ir finansinių investicijų srityje; investicijų ir finansinių investicijų paslaugos; valiutos keitimas, indėlių paslaugos, seifų paslaugos; pelno valdymas; paskolos paslaugos; išperkamosios nuomos finansavimas; taupymas; operacijos ir sandoriai finansų rinkose; lėšų pervedimo paslaugos; saugių mokėjimų paslaugos; akcijų, obligacijų ir KIAVPS emisija ir valdymas; informacija apie bankininkystę, finansus ir pinigus, be kita ko, pasiekiama telematikos priemonėmis, kompiuteriniais tinklais, intraneto tinklais, intranetu ir ekstranetu“.

15 Vis dėlto, kaip ir Anuliavimo skyrius, ji nusprendė, jog pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 3 dalį įstojusi į bylą šalis pateikė įrodymų, galinčių patvirtinti, kad dėl naudojimo ginčijamas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį pirmos kategorijos prekėms ir paslaugoms.

16 Ketvirta, ji nusprendė, kad ginčijamas prekių ženklas nėra apibūdinamasis ir turi skiriamąjį požymį toliau nurodytoms prekėms ir paslaugoms (toliau – antros kategorijos prekės ir paslaugos), nes joms būdinga tai, kad neturi pakankamai specialaus, tiesioginio, glaudaus ar aiškaus ryšio su bankininkystės sritimi:

– 9 klasė: „Automatiniai aparatai, pradedantys veikti įmetus monetą ar žetoną; magnetinės, skaitmeninės ir optinės įrašymo laikmenos, kompaktiniai diskai, vaizdadiskiai; programinė įranga, visų pirma duomenų apdorojimo programinė įranga; internetinis naujienlaiškis“,

– 16 klasė: „Spaudiniai; knygos; dienraščiai; žurnalai; laikraščiai; lankstinukai iš popieriaus, prospektai iš popieriaus; afišos, kalendoriai, lipdukai, reklaminiai spaudiniai, blankai; mokėjimo lapeliai“,

– 36 klasė: „Draudimas; nekilnojamojo turto operacijos; socialinio draudimo kasos; draudimas; finansinės prognozės (draudimas, nekilnojamasis turtas); kilnojamojo ar nekilnojamojo turto valdymas; rėmimas“,

– 38 klasė: „Informacijos perdavimas ir transliavimas; informacijos, prieinamos per duomenų bazes ir kompiuterinių ar telematinių duomenų bazių serverių centrus, perdavimas; informacijos perdavimas naudojantis prieigos prie duomenų bazių ir kompiuterinių ar telematinių duomenų bazių serverių centrų kodu“,

– 42 klasė: „Saugaus duomenų įkėlimo paslaugos“,

– 45 klasė: „Teisinės paslaugos; atstovavimo bylose paslaugos; saugos paslaugos, skirtos turto ir asmenų apsaugai“.

Procesas ir šalių reikalavimai

17 2018 m. sausio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo ieškinį.

18 Ieškovas Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą,

– atmesti priešpriešinį ieškinį,

– priteisti iš EUIPO ir iš įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

19 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– atmesti priešpriešinį ieškinį,

– priteisti iš ieškovo ir iš įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

20 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– patenkinti priešpriešinį ieškinį ir nurodyti, kad ginčijamas prekių ženklas nėra apibūdinamasis ir kad todėl jo registracija galioja,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

Dėl pagrindinio ieškinio dalyko

21 Atsakydamas į rašytinį Bendrojo Teismo klausimą ir atsižvelgdamas į EUIPO argumentą, jog ieškinys nepriimtinas tiek, kiek jis susijęs su 16 klasės prekėmis „afišos, kalendoriai, lipdukai“, ieškovas nurodė, kad jo ieškinys nesusijęs su šiomis prekėmis. Reikėtų į tai atsižvelgti.

22 Be to, dėl prie 36 klasės priskiriamų „banko operacijų“ ieškovas ieškinyje nurodė, kad ginčijamo prekių ženklo registracija turi būti pripažinta negaliojančia šioms paslaugoms, nes žodžiai „crédit mutuel“ yra bendrinis pavadinimas, be to, tai yra Prancūzijoje vartojama tam tikrą banko paslaugos rūšį apibūdinanti teisinė sąvoka, todėl ginčijamas prekių ženklas neturi skiriamojo požymio ir mažų mažiausiai apibūdina minėtas „banko operacijas“.

23 EUIPO remiasi tokios argumentų grupės nepriimtinumu ir nurodo, kad, atsižvelgiant į Apeliacinės tarybos išvadą, primintą šio sprendimo 14 punkte, ieškovas siekia, kad Bendrasis Teismas priimtų patvirtinamąjį sprendimą.

24 Atsakydamas į rašytinį Bendrojo Teismo klausimą, ieškovas nurodė, kad šiame ieškinyje jis ginčijo ne Apeliacinės tarybos išvadą dėl ginčijamo prekių ženklo apibūdinamojo pobūdžio pirmos kategorijos prekėms ir paslaugoms, kurios dalimi laikytinos prie 16 klasės priskiriamos „banko operacijos“, o tik išvadą, kad dėl naudojimo jis įgijo skiriamąjį požymį šioms prekėms ir paslaugoms. Reikėtų į tai atsižvelgti.

Dėl priešpriešinio ieškinio dalyko

25 EUIPO pažymi, kad savo priešpriešiniu ieškiniu įstojusi į bylą šalis prašo Bendrojo Teismo nurodyti, kad ginčijamas prekių ženklas neapibūdina pirmos kategorijos prekių ir paslaugų, todėl jo registracija galioja. Toks reikalavimas, kuriuo įstojusi į bylą šalis siekia, kad Bendrasis Teismas priimtų sprendimą dėl pripažinimo, turėtų būti atmestas kaip nepriimtinas.

26 Priešpriešinis ieškinys būtų priimtinas tik tuo atveju, jeigu Bendrasis Teismas būtų linkęs įstojusios į bylą šalies reikalavimą aiškinti taip, kad juo iš tikrųjų siekiama pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad būtų atmestas Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, kiek tai susiję ir su pirmos kategorijos prekėmis ir paslaugomis, dėl kurių Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamas prekių ženklas yra apibūdinamasis.

27 2018 m. rugsėjo 4 d. rašte, kuriuo ji prašė surengti teismo posėdį, įstojusi į bylą šalis nurodė, kad savo ieškiniu siekia pakeisti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis grindžiamas klaidingu vertinimu, susijusiu su ginčijamo prekių ženklo apibūdinamuoju pobūdžiu.

28 Per posėdį atsakydami į Bendrojo Teismo klausimą ieškovas ir EUIPO nurodė, kad neprieštarauja tam, jog priešpriešinis ieškinys būtų aiškinamas taip, kad juo siekiama pakeisti ginčijamą sprendimą; tai buvo pažymėta posėdžio protokole.

29 Reikia pažymėti, kad tokiu reikalavimu įstojusi į bylą šalis neišvengiamai prašo ne tik pakeisti, bet ir panaikinti ginčijamą sprendimą (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Advance Magazine Publishers / VRDT – Nanso Group (TEEN VOGUE)*, T-509/12, EU:T:2014:89, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), o tai išplaukia iš argumentų, kuriais grindžiamas vienintelis priešpriešinio ieškinio pagrindas, grindžiamas Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies a punkto, siejamo su šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktu, pažeidimu.

Dėl kai kurių ieškinio priedų priimtinumo

30 Per posėdį EUIPO atsiėmė savo prieštaravimus dėl ieškinio A.47 ir A.49 priedų priimtinumo; tai buvo pažymėta posėdžio protokole.

Dėl esmės

31 Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi trimis pagrindais. Pirmasis pagrindas iš esmės susijęs su Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies a punkto, siejamo su šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktu, pažeidimu. Antrasis ir trečiasis pagrindai iš esmės susiję su Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalies, siejamos su šio reglamento 7 straipsnio 3 dalimi, pažeidimu.

32 Priešpriešiniame ieškinyje, pateiktame pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 182 straipsnį, įstojusi į bylą šalis nurodo vienintelį pagrindą, iš esmės grindžiamą Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalies, siejamos su šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktu, pažeidimu.

33 Kadangi vieninteliu priešpriešinio ieškinio pagrindu įstojusi į bylą šalis ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, kad ginčijamas prekių ženklas yra apibūdinamasis ir todėl neturi skiriamojo požymio pirmos kategorijos prekėms ir paslaugoms, pirmiausia reikia išnagrinėti šį pagrindą. Tada reikia išnagrinėti pagrindinio ieškinio pirmąjį pagrindą, grindžiamą Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalies, siejamos su šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktu, pažeidimu, ir, galiausiai, reikia kartu

išnagrinėti pagrindinio ieškinio antrąjį ir trečiąjį pagrindus, kadangi jie iš esmės grindžiami Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalies, siejamos su šio reglamento 7 straipsnio 3 dalimi, pažeidimu.

Dėl vienintelio priešpriešinio ieškinio pagrindo, iš esmės grindžiamo Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalies, siejamos su šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktu, pažeidimu

34 Įstojusi į bylą šalis iš esmės teigia, kad ginčijamas prekių ženklas nėra apibūdinamasis, todėl turi skiriamąjį požymį pirmos kategorijos prekėms ir paslaugoms.

35 Pirma, ji ginčija Apeliacinės tarybos nurodytą žodžių junginio „crédit mutuel“ reikšmę atitinkamai visuomenei.

36 Šiuo klausimu ji pirmiausia tvirtina, kad žodžių junginys „crédit mutuel“ nėra apibrėžtas *Larousse* žodyne, tačiau jame paminėtas nurodant *Crédit Mutuel* tinklo organizaciją, kurio centrinis organas yra įstojusi į bylą šalis.

37 Be to, šie žodžiai nėra bendrinis banko prekės ar paslaugos apibūdinimas, nes neapibūdina konkrečios banko paslaugos rūšies, o atitinkama visuomenė jį suvoks kaip skiriamąjį žymenį, leidžiantį identifikuoti juo pažymėtas prekes ir paslaugas kaip pagamintas ar suteiktas CNCM arba *Crédit Mutuel* tinklo.

38 Antra, ji mano, jog tai, kad šie žodžiai nurodyti CMF, nesuteikia jiems bendrinio pobūdžio, kad jais bendrai būtų apibūdinami kooperatinio kredito bankai ar viena iš jų veiklų, nes iš CMF nuostatų matyti, kad, pirma, žodžių junginys „crédit mutuel“ nėra tiksliai apibrėžtas ir vartojamas tik nurodant CNCM ir kooperatinio kredito kasų tinklą ir, antra, šis žodžių junginys skirtas tik CNCM ir jos nariams.

39 Trečia, įstojusi į bylą šalis pažymi, kad istorinės kooperatinio kredito teorijos neturi įtakos atitinkamos visuomenės suvokimui apie ginčijamą prekių ženklą ir kad ginčijamas prekių ženklas nesisieja tiesiogiai ir iškart su kooperatinio kredito organizacijos rūšimi, kiek tai susiję su priešpriešiniame ieškinyje nurodytomis prekėmis ir paslaugomis.

40 Ieškovas ir EUIPO ginčija įstojusios į bylą šalies argumentus ir prašo atmesti vienintelį priešpriešinio ieškinio pagrindą.

41 Kaip matyti iš šio sprendimo 27 ir 29 punktų, įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo panaikinti ir pakeisti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis, kaip ji mano, grindžiamas klaidingais argumentais, susijusiais su ginčijamo prekių ženklo apibūdinamuoju pobūdžiu.

42 Šiuo klausimu pirmiausiai reikia priminti, kad pagal Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies a punktą padavus prašymą EUIPO Europos Sąjungos prekių ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu šis prekių ženklas buvo įregistruotas pažeidžiant to paties reglamento 7 straipsnio nuostatas.

43 Pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami „prekių ženklai, sudaryti tik iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui ar kitoms prekių ar paslaugų [savybėms]“.

44 Pagal suformuotą jurisprudenciją Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktu siekiama užtikrinti bendrąjį interesą, kad prekių ar paslaugų, kurių prekių ženklo registracijos prašoma, savybes apibūdinančius nuorodas ir žymenis bet kas galėtų laisvai naudoti. Taigi pagal šią nuostatą draudžiama

suteikti išimtinę teisę naudoti šiuos žymenis ar nuorodas vienintelei įmonei dėl to, kad jie buvo įregistruoti kaip prekių ženklai (žr. 2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *VRDT / Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Be to, žymenys ar nuorodos, kurie prekyboje gali būti naudojami prekės ar paslaugos, kurios prekių ženklo registracijos prašoma, charakteristikoms žymėti, pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktą laikomi negalinčiais atlikti esminės prekių ženklo funkcijos, t. y. nurodyti prekės ar paslaugos komercinės kilmės, kad vartotojas, įsigyjantis prekių ženklu pažymėtą prekę arba paslaugą, vėlesnio įsigijimo metu galėtų pasirinkti tą pačią prekę ar paslaugą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba kitą, jeigu ji buvo neigiama (žr. 2007 m. birželio 12 d. Sprendimo *MacLean-Fogg / VRDT (LOKTHREAD)*, T-339/05, nepaskalbtas Rink., EU:T:2007:172, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Iš to matyti, jog tam, kad žymeniui būtų taikomas šio sprendimo 43 punkte minėtoje nuostatoje nustatytas draudimas, reikia, kad tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų būtų pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be svarstymų suvokti nagrinėjamų prekių ar paslaugų arba vienos iš jų savybių apibūdinimą (žr. 2007 m. birželio 12 d. Spendimo *LOKTHREAD*, T-339/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2007:172, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

47 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkte vartodamas žodžius „rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų [savybėms]“ Europos Sąjungos teisės aktų leidėjas, pirma, nurodė, kad rūšis, kokybė, kiekis, paskirtis, vertė, geografinė kilmė arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikas turi būti laikomi prekių ar paslaugų savybėmis, ir, antra, patikslino, kad šis sąrašas nėra baigtinis, nes gali būti atsižvelgiama ir į kitas prekių ar paslaugų savybes (2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 49 punktas).

48 Teisės aktų leidėjo pasirinkimas vartoti žodį „savybė“ leidžia manyti, kad šioje nuostatoje nurodyti žymenys yra skirti žymėti tik prekių ar paslaugų, kurių registracijos prašoma, savybei, kurią lengvai atpažįsta atitinkama visuomenė. Taigi atsisakyti registruoti žymenį pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktą galima, tik jei būtų pagrįsta manyti, jog atitinkama visuomenė jį iš tikrųjų atpažins kaip vienos iš minėtų savybių apibūdinimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Galiausiai svarbu priminti, kad žymens apibūdinamasis pobūdis gali būti vertinamas tik atsižvelgiant į suinteresuotosios visuomenės suvokimą ir į nagrinėjamas prekes bei paslaugas (žr. 2007 m. birželio 12 d. Spendimo *LOKTHREAD*, T-339/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2007:172, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

50 Todėl reikia įvertinti, ar ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad, atitinkamos visuomenės požiūriu, žodinis žymuo „Crédit Mutuel“ apibūdina pirmos kategorijos prekes ir paslaugas.

51 Visų pirma dėl atitinkamos visuomenės nustatymo reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 39 ir 40 punktuose Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos skirtos ne tik plačiajai visuomenei, kuri yra pakankamai pastabi ir nuovoki, bet ir specialistams, bent jau kiek tai susiję su techninėmis ar specializuotomis prekėmis ir paslaugomis. Apeliacinės tarybos nuomone, įsigydami minėtas paslaugas specialistai yra daug pastabesni nei plačiajai visuomenei priklausantis vartotojas. Be to, kiek tai susiję su tam tikromis paslaugomis, kaip antai finansinėmis ar nekilnojamojo turto paslaugomis, kurios gali turėti didelių finansinių padarinių jų vartotojams, plačiajai visuomenei priklausančių vartotojų pastabumo lygis būtų veikiau aukštas pasirenkant minėtas

paslaugas. Apeliacinė taryba taip pat patikslino, kad, kadangi ginčijamas prekių ženklas sudarytas iš prancūziškų žodžių, atitinkamas vartotojas, į kurį reikia atsižvelgti, yra prancūziškai kalbantis vartotojas. Šis atitinkamos visuomenės apibrėžimas, kurio įstojusi į bylą šalis neginčija, nėra klaidingas.

52 Be to, dėl ginčijamą prekių ženklą sudarančių žodžių reikšmės taip apibrėžtai atitinkamai visuomenei reikia pažymėti, kad, remdamasi žodžių „crédit“ ir „mutuel“ apibrėžtimi internetiniame *Larousse* žodyne ir patvirtinimo tikslais ieškovo pateiktais dokumentais, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 46 ir 47 punktuose nusprendė, kad „[šių žodžių] sujungimas siejasi su finansiniu bendradarbiavimu, kurį iš esmės sudaro finansinių kreditų gavimas ir garantija, tarp kelių narių, sudarančių vadinamąją „kooperatinio kredito“ grupę, kurioje kiekvienas naudotojas tuo pačiu metu yra gavėjas ir savininkas“, ir kad dėl to žodžių junginys „crédit mutuel“ siejasi su bankų veikla, kurią vykdo kooperatinio kredito bankai, kurių veikla sutampa su vadinamųjų „klasikinių“ bankų veikla, nors jomis nesiekiama to paties tikslo, t. y. finansinės naudos.

53 Galiausiai, atsižvelgdama į šią žodžių junginio „crédit mutuel“ reikšmę, ginčijamo sprendimo 48 punkte Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad ginčijamas prekių ženklas apibūdina pirmos kategorijos prekių ir paslaugų rūšį, dalyką ir paskirtį, nes aiškiai daroma nuoroda į šias prekes ir paslaugas nurodant, kad jos parduodamos arba teikiamos vykdant bankų veiklą. Be to, ginčijamo sprendimo 73 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad ginčijamas prekių ženklas neleidžia atitinkamai visuomenei nustatyti minėtų prekių ir paslaugų komercinės kilmės ir todėl turi būti laikomas neturinčiu skiriamojo požymio šioms prekėms ir paslaugoms.

54 Ginčydama šią Apeliacinės tarybos išvadą, įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad Apeliacinės tarybos pateikta žodžių junginio „crédit mutuel“ reikšmė atitinkamai visuomenei yra klaidinga.

55 Šiuo klausimu, pirma, ji teigia, kad žodžių junginys „crédit mutuel“ nėra apibrėžtas *Larousse* žodyne. Vis dėlto tokia aplinkybė neturi reikšmės, nes, kaip ginčijamo sprendimo 41 punkte nurodė Apeliacinė taryba, kai kalbama apie žodžių junginį, žodynuose neminimi visi galimi atitinkamų žodžių deriniai. Todėl Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad reikia atsižvelgti į įprastą ir akivaizdžią tokio žodžių junginio reikšmę.

56 Antra, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia įstojusi į bylą šalis, iš ginčijamo sprendimo nematyti, nei kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog žodinių elementų „crédit“ ir „mutuel“ derinys yra bendrinis banko prekės ar paslaugos pavadinimas, nei kad ji nurodė, jog žodžių junginys „crédit mutuel“ reiškia „konkrečią banko paslaugą“, kuri suprantama kaip konkreti paskolos rūšis bankų praktikoje. Pažymėdama, kad ginčijamu prekių ženklu nurodoma „kooperatinio kredito bankų vykdoma bankų veiklos rūšis“, Apeliacinė taryba rėmėsi vadinamojo „klasikinio“ banko ir „kooperatinio kredito“ banko, kurie nesiekia to paties tikslo, t. y. finansinio pelno, tačiau vykdo tokias pačias bankų veiklas (pavyzdžiui, teikia paskolos, kredito arba finansavimo paslaugas), atskyrimu.

57 Iš to išplaukia, kad Apeliacinės tarybos išvada dėl žodžių junginio „crédit mutuel“ reikšmės atitinkamai visuomenei nėra klaidinga.

58 Be to, šią išvadą patvirtina *cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas, Prancūzija) argumentai, pateikti 2018 m. vasario 27 d. sprendime (byla Nr. 16/14398), kurį įstojusi į bylą šalis pateikė Bendrajam Teismui savo priešpriešinio ieškinio priede. Minėtas sprendimas buvo priimtas byloje dėl ieškovo prašymo pripažinti įstojusiai į bylą šaliai priklausančio prancūziško kolektyvinio prekių ženklo, kurį, kaip ir ginčijamą prekių ženklą, sudaro tie patys žodžiai „crédit“ ir „mutuel“, registraciją negaliojančia. Remiantis argumentais, kuriuos *cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) išdėstė tame sprendime, iš CMF, visų pirma iš jo L.515–55 ir R.512–20 straipsnių, matyti, kad žodžių junginys „crédit mutuel“ jame vartojamas apibrėžiant banko veiklos rūšį, kurią sudaro bankų paslaugų, kuriomis įgyvendinami kooperatinio kredito principai, teikimas. *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) pridūrė, kad šiuo klausimu neturi reikšmės tai, jog CMF nėra tikslios kooperatinio kredito apibrėžties, nes šie CMF vartojami žodžiai turi reikšmę, susijusią su kooperatinio kredito kasų

dalyko apibrėžtimi, ir kad CMF R.512–20 straipsnyje apibrėžti bendrieji kooperatinio kredito principai, pavyzdžiui, nekomercinis pobūdis, kasų veiklos apribojimas tik tam tikra teritorija arba tik homogeniška narių grupe ir narių atsakomybės nustatymas. Taigi, *cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) nuomone, banko veiklos rūšis, t. y. kooperatinis kreditas, apibrėžta šiais bendraisiais principais.

59 Žodžių junginiui „crédit mutuel“, kuris sudaro įstojusiai į bylą šaliai priklausantį prancūzišką prekių ženklą, *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) suteikta reikšmė iš esmės atitinka reikšmę, kurią tiems patiems žodžiams, iš kurių sudarytas ginčijamas prekių ženklas, suteikė Apeliacinė taryba.

60 Šiuo klausimu reikia priminti, kad nors Europos Sąjungos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, sudaryta iš taisyklių visumos, ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos, iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad nei šalims, nei pačiam Bendrajam Teismui negali būti sudaryta kliūčių aiškinant Sąjungos teisę vadovautis nacionalinių teismų praktika. Todėl, net jeigu į nacionalinių institucijų sprendimus neprivaloma atsižvelgti taikant Europos Sąjungos prekių ženklų teisę, į juos gali būti atsižvelgiama, kaip šiuo atveju, vertinant ginčijamą prekių ženklą sudarančių žodžių reikšmę atitinkamai visuomenei (žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *UniCredit / VRDT*, T-303/06 RENV ir T-337/06 RENV, EU:T:2014:988, 91 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

61 Be to, įstojusi į bylą šalis ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, kad, atsižvelgiant į jo reikšmę atitinkamai visuomenei, ginčijamas prekių ženklas apibūdina prekes ir paslaugas, kurios susijusios su bankų veikla. Vis dėlto negalima pritarti argumentams, kuriuos šiuo klausimu pateikė įstojusi į bylą šalis.

62 Pirma, dėl ieškovo argumento, kad žodžių junginį „crédit mutuel“ atitinkama visuomenė suvokia kaip skiriamąjį žymenį, leidžiantį identifikuoti juo žymimas prekes ir paslaugas kaip pagamintas arba suteiktas CNCM arba *Crédit Mutuel* tinklo, reikia konstatuoti, kad jam taikoma Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 3 dalis, o ne šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktas, nes iš jo analizės matyti, kad reikia įvertinti savybes, kurias ginčijamas prekių ženklas galėjo įgyti dėl jo naudojimo atitinkamoje visuomenėje ir dėl kurių atitinkama visuomenė galėtų identifikuoti nagrinėjamas prekes ir paslaugas kaip pagamintas ar suteiktas CNCM arba *Crédit Mutuel* tinklo. Į tokį argumentą negalima atsižvelgti vertinant apibūdinamąjį pobūdį.

63 Antra, įstojusios į bylą šalies nurodyta aplinkybė, kad žodžių junginio „crédit mutuel“ vartojimas reglamentuojamas ar netgi rezervuojamas tik vienam ūkio subjektui, neturi reikšmės vertinant ginčijamo prekių ženklo apibūdinamąjį pobūdį arba jo skiriamąjį požymį. Iš tiesų tokia aplinkybė neturi įtakos atitinkamos visuomenės suvokimui ir tam, kaip atitinkama visuomenė supranta žodžių junginį „crédit mutuel“ nagrinėjimų prekių ir paslaugų atveju, tačiau ji galėtų būti svarbi tikrinant, ar ginčijamas prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį, kuris leistų jam nurodyti juo žymimų prekių ir paslaugų komercinę kilmę, t. y. kad jos pagamintos ar suteiktos konkretaus ūkio subjekto.

64 Trečia, dėl įstojusios į bylą šalies argumento, kuriuo remdamasi ji kaltina Apeliacinę tarybą pasirėmus miutiuelizmo teorijomis, nors jos neturi reikšmės nagrinėjant atitinkamos visuomenės suvokimą, reikia konstatuoti, kad iš ginčijamo sprendimo aiškiai nematyti, kad Apeliacinė taryba rėmėsi ieškovo pateiktais dokumentais, susijusiais su miutiuelizmo teorijomis, kad prieitų prie išvados, jog žodžių junginys „crédit mutuel“ siejasi su kooperatinio kredito bankų vykdoma bankų veiklos rūšimi, ar kad, jei taip būtų buvę, šie dokumentai buvo lemiami šiai išvadai padaryti.

65 Bet kuriuo atveju, nors Apeliacinė taryba rėmėsi, be kita ko, šiais dokumentais, kad paremtų savo išvadą dėl žodžių junginio „crédit mutuel“ reikšmės, reikia pažymėti, kad miutiuelizmo teorijose pateikiami bendrieji principai, kurių laikosi kooperatinio kredito bankai, ir taip patvirtinama Apeliacinės tarybos išvada, kad žodžių junginys „crédit mutuel“ reiškia banko veiklos rūšį, kurią vykdo kooperatinio kredito bankai, kurių veikla yra tokia pati kaip „klasikinių“ bankų, nors jie nesiekia to

paties tikslo, t. y. finansinės naudos. Todėl reikia atmesti įstojusios į bylą šalies argumentą, pagal kurį miutiuelizmo teorijos neturi reikšmės nagrinėjant, kaip atitinkama visuomenė suvokia ginčijamą prekių ženklą sudarančių žodžių reikšmę.

66 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti įstojusios į bylą šalies pateiktą vienintelį pagrindą, taigi ir priešpriešinį ieškinį.

Dėl pagrindinio ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalies, siejamos su to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktu, pažeidimu

67 Atsižvelgiant į šio sprendimo 21 ir 24 punktuose išdėstytus patikslinimus, reikia pažymėti, kad remdamasis šiuo pagrindu ieškovas ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, jog ginčijamas prekių ženklas neapibūdina antros kategorijos prekių ir paslaugų, išskyrus prie 16 klasės priskiriamus „afišas, kalendorius, lipdukus“.

68 Šiuo klausimu ieškovas tvirtina, kad šios prekės ir paslaugos paprastai teikiamos arba gali būti teikiamos vykdant bankų veiklą, o tai matyti iš to, jog CNCM paprašė įregistruoti ginčijamą prekių ženklą minėtoms prekėms ir paslaugoms. Todėl ginčijamas prekių ženklas apibūdina, kaip tai suprantama pagal Bendrojo Teismo jurisprudenciją, vieną iš šių prekių ir paslaugų savybių, t. y. jų paskirtį, nes jų tikslas gali būti kooperatinis kreditas, todėl jo registracija turi būti pripažinta negaliojančia.

69 Ieškovas taip pat tvirtina, kad, jeigu nebus konstatuota, jog ginčijamas prekių ženklas apibūdina šias prekes ir paslaugas, CNCM galės uždrausti bet kuriam ūkio subjektui naudoti žodžių junginį „crédit mutuel“ vykdant kooperatinio kredito bankų veiklą. Tai prieštarautų jurisprudencijai, pagal kurią bet kuris ūkio subjektas, galintis ateityje siūlyti prekes ar paslaugas, konkuruojančias su tomis, kurių prekių ženklo registracijos prašoma, turi galėti laisvai naudoti žymenis ar nuorodas, galinčias apibūdinti jo prekių ar paslaugų savybes.

70 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis nepritaria ieškovo argumentams ir reikalauja atmesti šį pagrindą.

71 Taigi reikia įvertinti, ar, atsižvelgiant į šio sprendimo 44–49 punktuose nurodytą jurisprudenciją, žodinis žymuo „Crédit Mutuel“, atitinkamos visuomenės požiūriu, apibūdina antros kategorijos prekes ir paslaugas, išskyrus prie 16 klasės priskiriamus „afišas, kalendorius, lipdukus“, dėl kurių ši išvada neginčijama, kaip tvirtina ieškovas, priešingai, nei ginčijamame sprendime nurodė Apeliacinė taryba.

72 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovas neginčija atitinkamos visuomenės sąvokos ir žodžių junginio „crédit mutuel“ reikšmės, kurias Apeliacinė taryba teisingai nurodė ginčijamame sprendime ir kurios buvo primintos šio sprendimo 51 ir 52 punktuose.

73 Dėl klausimo, ar iš ginčijamo prekių ženklo reikšmės ir antros kategorijos prekių ir paslaugų pobūdžio matyti, kad, kaip tvirtina ieškovas, žymuo „Crédit Mutuel“ gali apibūdinti šių prekių ir šių paslaugų paskirtį, reikia nurodyti tai, kas išdėstyta toliau.

74 Ginčijamo sprendimo 60–64 punktuose Apeliacinė taryba iš esmės pažymėjo, kad ginčijamas prekių ženklas neapibūdina antros kategorijos prekių ir paslaugų, nes, nors jos gali būti naudojamos arba siūlomos vykdant bankų veiklą, negalima daryti išvados, kad jos susijusios su bankininkystės sritimi. Apeliacinės tarybos nuomone, ginčijamas prekių ženklas negali būti laikomas pateikiančiu aiškią ir tiesioginę informaciją apie minėtų prekių ir paslaugų rūšį, dalyką arba paskirtį.

75 Reikia konstatuoti, kad teigdamas, jog antros kategorijos prekės ir paslaugos yra „paprastai teikiamos vykdant bankų veiklą“ arba „gali būti teikiamos“, ieškovas nepateikia jokio konkretaus argumento, kuriuo remiantis būtų galima ginčyti šio sprendimo 74 punkte paminėtą Apeliacinės tarybos vertinimą arba konkrečiai įrodyti, kaip šios antros kategorijos prekės ir paslaugos gali padėti vykdyti bankų veiklą.

76 Pirma, priešingai, nei teigia ieškovas, vien aplinkybės, kad prekių ženklo savininkas paprašė įregistruoti ginčijamą prekių ženklą šioms prekėms ir paslaugoms, nepakanka siekiant įrodyti, jog jos paprastai siūlomos vykdant bankų veiklą.

77 Antra, dėl tvirtinimo, kad antros kategorijos prekės ir paslaugos „gali“ būti teikiamos vykdant bankų veiklą, reikia pažymėti, jog, žinoma, nebūtina, kad Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti prekių ženklą sudarantys žymenys ir nuorodos pateikiant paraišką įregistruoti būtų realiai naudojami apibūdinant tokias prekes ar paslaugas, dėl kurių pateikta paraiška įregistruoti, arba šių prekių ar paslaugų savybes. Pagal šios nuostatos formuluotę pakanka, kad šie žymenys ir nuorodos galėtų būti naudojami tokiems tikslams (2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT / Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 32 punktas). Todėl remiantis šia nuostata turi būti atsisakyta registruoti žodinį žymenį arba jo registracija turi būti panaikinta, jei bent viena iš galimų jo reikšmių apibūdina atitinkamų prekių ar paslaugų savybę (2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *GeoClimaDesign / EUIPO – GEO (GEO)*, T-280/16, nepaskalbtas Rink., EU:T:2017:913, 29 punktas).

78 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 46 punkte nurodytos jurisprudencijos, tam, kad žymeniui būtų taikomas Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas draudimas, reikia, kad jis būtų pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su nagrinėjamomis prekėmis ar paslaugomis ir taip leistų suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be papildomų svarstymų suvokti nagrinėjamų prekių ir paslaugų arba vienos iš jų savybių apibūdinimą.

79 Tačiau ieškovas nepateikia jokių konkrečių įrodymų, patvirtinančių, kad egzistuoja tokia tiesioginė ir konkreti ginčijamo prekių ženklo sąsaja su antros kategorijos prekėmis ir paslaugomis, išskyrus prie 16 klasės priskiriamus „afišas, kalendorius, lipdukus“. Vien ieškovo nurodytos aplinkybės, kad šios prekės ir paslaugos gali būti naudingos įgyvendinant bankų veiklą, nepakanka, kad būtų patvirtinta, jog egzistuoja pakankamai tiesioginė ir konkreti ginčijamo prekių ženklo sąsaja su nagrinėjamomis prekėmis ir paslaugomis, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be papildomų svarstymų suvokti šį prekių ženklą kaip minėtų prekių ir paslaugų paskirties apibūdinimą.

80 Iš tiesų, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, antros kategorijos prekės ir paslaugos yra arba neabejotinai gali būti susijusios su bankų veikla. Vis dėlto jos nėra skirtos tik tokiai veiklos rūšiai arba konkrečiai su ja susijusiai veiklai ir gali būti naudojamos daugelyje kitų veiklų rūšių, todėl atitinkama visuomenė iš karto ir be papildomų svarstymų nesuprastų prekių ženklo „Crédit Mutuel“, kuris, kaip pažymėta šio sprendimo 52 punkte, daro nuorodą į bankų veiklos rūšį, kaip nurodančio šias prekes ir paslaugas arba vieną iš jų savybių, pavyzdžiui, paskirtį.

81 Šios išvados nepaneigia argumentai, kuriuos ieškovas grindžia Bendrojo Teismo jurisprudencija.

82 Iš tiesų 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Nadine Trautwein Rolf Trautwein Rolf Trautwein / VRDT (Hunter)* (T-505/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:378), kuriuo remiasi ieškovas, 37–40 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad 25 klasės prekės „gali būti naudojamos, be kita ko, medžioklei arba gali būti siejamos su šia veikla“ ir kad nagrinėjamas žymuo yra apibūdinamasis, nes jis „nurodo nagrinėjamų prekių paskirtį ir kokybės lygį, taigi ir tam tikras pagrindines jų savybes“.

83 Vis dėlto Bendrojo Teismo išvada, kad atitinkama visuomenė, kurią sudaro, be kita ko, medžiotojai, galėjo iš karto ir be papildomų svarstymų suprasti žymenį „Hunter“ kaip nurodantį, kad prie 25 klasės priskiriami „laisvalaikio, vidaus ir sporto drabužiai“, „diržai“ ir „galvajuostės“, nors nesukurti medžioklei, yra itin tinkami medžioklei ir yra medžioklei reikiamo kokybės lygio, ir kad dėl to žodinis žymuo „Hunter“ yra apibūdinamasis tiek, kiek juo nurodoma nagrinėjamų prekių paskirtis ir kokybės

lygis, pagrįsta išankstine išvada, jog medžiotojams skirtos ir medžioklei naudojamos prekės turi atitikti konkrečius funkcinius kriterijus, o medžiotojų apranga dažnai dėl savo aukštos kokybės itin tinkama naudoti lauke.

84 Taigi iš šio sprendimo matyti, kad ryšys tarp nagrinėjamų žymenų ir prekių buvo laikomas pakankamai tiesioginiu ir konkrečiu dėl žymens reikšmės, kuri siejasi su medžiokle, taip pat dėl aplinkybės, kad medžioklei naudojami drabužiai turi specifinių savybių, o tai atitinkamai visuomenei leido suvokti minėtą žymenį kaip apibūdinantį nagrinėjamų prekių kokybę ir paskirtį.

85 Ieškovas nepateikia jokios konkrečios informacijos, kad įrodytų, kaip šis Bendrojo Teismo vertinimas gali būti taikomas šioje byloje. Konkrečiau kalbant, jis visiškai neįrodo, kad specifinė banko veiklos savybė, į kurią daro nuorodą ginčijamas prekių ženklas, leidžia atitinkamai visuomenei iš karto ir be svarstymų nustatyti ryšį tarp šio prekių ženklo ir vienos iš pagrindinių prekių ir paslaugų, kurios nėra konkrečiai skirtos bankų veiklai, savybių.

86 Be to, ieškovas nenurodo, kaip 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendime *Clearwire / VRDT (CLEARWIFI)* (T-399/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:458) Bendrojo Teismo pateiktas vertinimas leistų įrodyti, kad egzistuoja tiesioginis ryšys tarp ginčijamo prekių ženklo ir prekių ir paslaugų, konkrečiai nepriskiriamų prie bankininkystės srities. Tame sprendime Bendrasis Teismas konstatavo, kad atitinkama visuomenė, viena vertus, gali suvokti žymenį CLEARWIFI kaip reiškiantį belaidę technologiją, suteikiančią aiškią ir netrikdomą prieigą, pavyzdžiui, prie interneto, ir, kita vertus, nesunkiai nustato ryšį tarp minėto žymens ir konkrečios telekomunikacijų paslaugos, t. y. prieigos prie interneto, ir tarp minėto žymens ir vienos iš šios paslaugos savybių, t. y. trukdžių nebuvimo. Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad atitinkama visuomenė gali suvokti prekių ženklą CLEARWIFI kaip nagrinėjamų paslaugų kokybės ir paskirties nuorodą.

87 Ieškovas nepateikia jokių argumentų, kurie leistų manyti, kad šis Bendrojo Teismo vertinimas, grindžiamas specifine paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, savybe, į kurią daro nuorodą nagrinėjamas žymuo, yra taikytinas šioje byloje.

88 Todėl Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad ginčijamas prekių ženklas neapibūdina ieškovo nurodytų antros kategorijos prekių ir paslaugų.

89 Konkrečiau kalbant apie 36 klasės paslaugas, susijusias su draudimu, t. y. „draudimo“, „savišalpos fondo“, „draudimo tarpininkavimo“ ir „finansinio (draudimo) įvertinimo“ paslaugas, ginčijamo sprendimo 63 punkte Apeliacinės tarybos pateiktas vertinimas taip pat nėra klaidingas. Tiesa, kad, kaip teigia ieškovas, draudimo sritis priklauso finansų sektoriui ir kad draudimo paslaugas siūlo banko įstaigos, be kita ko, *Crédit Mutuel* grupės bankai. Be to, neretai finansinės institucijos ir draudimo kompanijos sudaro tą pačią ekonominę grupę. Taip pat tiesa, kad kai kuriuose sprendimuose, susijusiuose su santykiniais atsisakymo registruoti pagrindais, EUIPO instancijos padarė išvadą, kad banko paslaugos ir su draudimu susijusios paslaugos yra panašios.

90 Vis dėlto reikia pažymėti, kaip tai padarė Apeliacinė taryba, kad draudimo veikla ir bankų veikla siekiama skirtingų tikslų, nes draudimo paslaugos skirtos bet kokio pobūdžio turtui apsaugoti nenumatytų įvykių atveju, o banko paslaugomis siekiama valdyti ir panaudoti finansinį turtą. Todėl ieškovas turėjo pateikti įrodymų, leidžiančių patvirtinti, kad, be kita ko, atsižvelgiant į tai, jog banko įstaigos dažnai siūlo draudimo paslaugas, ginčijamą prekių ženklą atitinkama visuomenė iš karto ir be papildomų svarstymų suvoks kaip apibūdinantį ir draudimo paslaugas, kurios nepriskiriamos prie „tradicinės“ banko veiklos, arba vieną iš jų savybių, pavyzdžiui, savybę, kad ją siūlo kooperatinio kredito bankas pagal jo veiklą reglamentuojančius kooperatinio kredito principus. Kadangi, kaip matyti iš Reglamento 2017/1001 59 ir 62 straipsnių, preziumuojamas registruoto Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimas tol, kol, pasibaigus registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrai, registracija pripažįstama negaliojančia, prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo turi

nurodyti EUIPO konkrečią informaciją, dėl kurios šis galiojimas gali būti ginčijamas (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *European Food / EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS)*, T-476/15, EU:T:2016:568, 47 ir 48 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

91 Vien abstrakčios nuorodos į veiklą, žinomą pavadinimu „bankų draudimas“, kaip tai matyti iš 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL L 9, 2003, p. 3) 9 konstatuojamosios dalies, kuria remiasi ieškovas, arba aplinkybės, kad kai kuriuose savo sprendimuose, susijusiuose su santykiniais atsisakymo registruoti pagrindais, EUIPO instancijos konstatavo, jog banko paslaugos ir su draudimu susijusios paslaugos yra panašios, nepakanka, kad būtų konkrečiai nustatyta, jog atitinkama visuomenė suvokia ginčijamą prekių ženklą kaip apibūdinantį ir šias paslaugas.

92 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti pirmąjį pagrindinio ieškinio pagrindą.

Dėl pagrindinio ieškinio antrojo ir trečiojo pagrindų, grindžiamų Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalies, siejamos su šio reglamento 7 straipsnio 3 dalimi, pažeidimu

93 Antruoju ir trečiuoju pagrindais ieškovas iš esmės tvirtina, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalį ir šio reglamento 7 straipsnio 3 dalį, nes padarė klaidingą išvadą, kad ginčijamas prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį pirmos kategorijos prekėms ir paslaugoms, dėl kurių ji nusprendė, kad jis yra apibūdinamasis ir neturi skiriamojo požymio.

94 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 3 dalį, jeigu prekių ženklas *ab initio* neturėjo skiriamojo požymio, jis gali jį įgyti dėl to, kad yra naudojamas prekėms ar paslaugoms, kurioms jis skirtas. Toks skiriamasis požymis gali būti įgytas, be kita ko, suinteresuotajai visuomenei pripratus prie prekių ženklo. Iš to matyti, kad siekiant įvertinti, ar prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, reikia atsižvelgti į visas aplinkybes, kuriomis atitinkama visuomenė susiduria su šiuo prekių ženklu (2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Storck / VRDT*, C-24/05 P, EU:C:2006:421, 70 ir 71 punktai ir 2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Bateaux mouches / VRDT (BATEAUX-MOUCHES)*, T-553/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:264, 58 punktas).

95 Be to, Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 2 dalyje visų pirma nurodyta, kad jeigu Europos Sąjungos prekių ženklas buvo įregistruotas pažeidžiant 7 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimus, registracijos vis dėlto negalima pripažinti negaliojančia, jei dėl naudojimo po registracijos jis įgijo skiriamąjį požymį toms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas.

96 Prekių ženklo skiriamasis požymis dėl naudojimo įgyjamas, kai bent jau didelė atitinkamos visuomenės dalis dėl prekių ženklo identifikuoja atitinkamas prekes ar paslaugas kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės (2013 m. vasario 1 d. Sprendimo *Ferrari / VRDT (PERLE)*, T-104/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:51, 37 punktas ir 2013 m. kovo 22 d. Sprendimo *Bottega Veneta International / VRDT (Rankinės forma)*, T-409/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:148, 75 punktas).

97 Skiriamojo požymio įgijimas dėl naudojimo turi būti vertinamas griežtai ir tiksliai. Paraišką įregistruoti prekių ženklą pateikęs asmuo turi įrodyti, kad tik šis prekių ženklas, kitaip nei bet kuris kitas prekių ženklas, nurodo prekių komercinę kilmę (2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Société des Produits Nestlé*, C-215/14, EU:C:2015:604, 66 punktas).

98 Įvairūs argumentai, kuriuos ieškovas nurodė pateikdamas antrąjį ir trečiąjį pagrindus, gali būti suskirstyti į kelias grupes. Taigi iš esmės pirmoji argumentų grupė grindžiama tuo, kad ginčijamas prekių ženklas negali įgyti skiriamojo požymio dėl naudojimo. Antroji argumentų grupė grindžiama tuo, kad prekių ženklas nebuvo naudojamas tokia forma, kokia jis buvo įregistruotas. Trečioji argumentų grupė grindžiama tuo, kad prekių ženklas nebuvo naudojamas kaip kilmės nuoroda ir kaip

prekių ženklas. Ketvirtoji argumentų grupė grindžiama tuo, kad nepakanka įrodymų, jog skiriamasis požymis buvo įgytas dėl naudojimo kiekvienai prekei ir paslaugai, kurioms ginčijamas prekių ženklas neturėjo skiriamojo požymio *ab initio*, arba kad Apeliacinės tarybos atliktas šių įrodymų vertinimas yra bendro pobūdžio.

– Dėl ginčijamo prekių ženklo negalėjimo įgyti skiriamojo požymio dėl naudojimo

99 Remdamasis antruoju ieškinio pagrindu ieškovas iš esmės teigia, kad ginčijamas prekių ženklas negali įgyti skiriamojo požymio dėl naudojimo, nes iš CMF nuostatų matyti, kad žodžių junginys „crédit mutuel“ yra teisinis ir bendrinis apibūdinimas, skirtas apibūdinti, pirma, bankų vykdomai kooperatinio kredito veiklai ir, antra, kooperatinio kredito bankų, vykdančių kooperatinio kredito veiklą, tinklui. Be to, jokia CMF nuostata neleidžiama CNCM pasisavinti šių sąvokų kitų ūkio subjektų, kurie verčiasi ar gali verstis kooperatinio kredito veikla, nenaudai. Taigi, kadangi Prancūzijos teisės aktų leidėjas nenorėjo, atsižvelgdamas į šių žodžių prasmę ir tikslą, įtvirtinti jų teisės aktuose ir kadangi kitiems ūkio subjektams leidžiama arba teisėtai gali būti leidžiama juos vartoti, žodžių junginys „crédit mutuel“ negali būti pasisavinamas ir negali įgyti skiriamojo požymio dėl naudojimo.

100 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovo argumentus.

101 Remdamasis šia argumentų grupe ieškovas iš esmės kaltina Apeliacinę tarybą dėl to, kad ji neatsižvelgė į visas CMF pasekmes, iš kurių matyti, jog Prancūzijos teisės aktų leidėjas ketino leisti bet kuriai įmonei, norinčiai vykdyti kooperatinio kredito veiklą, laisvai naudoti žodžių junginį „crédit mutuel“.

102 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju tai, kad aptariamą prekių ženklą sudarantį žymenį atitinkama visuomenė realiai suvokia kaip prekės ar paslaugos komercinės kilmės nuorodą, yra prekių ženklo paraišką pateikusio asmens ekonominių pastangų rezultatas. Ši aplinkybė pateisina tai, kad būtų atmesti bendrojo intereso pagrindai, kuriais grindžiami to paties straipsnio 1 dalies b–d punktai, kuriais reikalaujama, kad šiose nuostatose nurodyti prekių ženklai galėtų būti laisvai naudojami siekiant išvengti vieno ūkio subjekto neteisėto konkurencinio pranašumo (žr. 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Mondelez UK Holdings & Services / EUIPO – Société des produits Nestlé (Šokolado plytelės forma)*, T-112/13, nepaskalbtas Rink., EU:T:2016:735, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

103 Todėl svarbu pažymėti, kad bendrojo intereso pagrindai, kuriais grindžiami Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b–d punktai, pagal kuriuos reikalaujama leisti laisvai naudoti apibūdinamuosius žymenis, kurie nėra iš esmės skiriamieji ar tapę bendriniai, atmetami būtent taikant šio reglamento 7 straipsnio 3 dalį.

104 Be to, reikia pažymėti, kaip tai daro EUIPO, kad nei Reglamente 2017/1001, nei Sąjungos teismų jurisprudencijoje nenumatyta, kad žymuo turi būti „tinkamas“ įgyti skiriamajam požymiui dėl naudojimo, ir juo labiau kad Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 3 dalis netaikoma, kai prekių ženklas sudarytas iš žodžių, apibūdinančių reglamentuojamą veiklą. Iš tiesų nei Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 3 dalies formuluotė, nei jokia kita Reglamento 2017/1001 nuostata neleidžia konstatuoti, kad tam tikrų žodžių įtvirtinimas teisės aktuose trukdo tam, kad jie galėtų įgyti skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

105 Remiantis tuo darytina išvada, kad Sąjungos teisėje numatyta galimybė bet kuriam žymeniui, kuris *ab initio* neturi skiriamojo požymio pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b–d punktus, įgyti skiriamąjį požymį dėl naudojimo net ir tuo atveju, kai žodžiai, iš kurių sudarytas ginčijamas žymuo, reiškia įstatymo reglamentuojamą veiklą.

106 Todėl reikia atmesti šį ieškovo argumentą, nes dėl jo būtų apribota Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 3 dalies taikymo sritis.

107 Taigi šią argumentų grupę reikia atmesti.

– Dėl prekių ženklo naudojimo tokia forma, kokia jis buvo įregistruotas, nebuvimo

108 Ieškovė pažymi, kad vien žodžių „crédit“ ir „mutuel“ junginys negali atlikti esminės prekių ženklo funkcijos, t. y. nurodyti prekių ir paslaugų komercinės kilmės, o tai matyti, be kita ko, iš to, kad ginčijamas prekių ženklas visada užrašomas kartu su papildomais grafiniais elementais, kaip antai logotipais arba šūkiais. Todėl tik pastarieji leidžia nustatyti prekių ir paslaugų komercinę kilmę. Taigi ieškovas daro išvadą, kad šis ginčijamo prekių ženklo naudojimas kaip sudėtinių prekių ženklų dalies neleidžia jam įgyti skiriamojo požymio dėl naudojimo.

109 EUIPO nurodo, kad jei Bendrasis Teismas turėtų patvirtinti, jog ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas „kaip individualus prekių ženklas“, t. y. taip, kad užtikrintų vartotojui, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos pagamintos arba suteiktos įmonės, kuriai priklauso prekių ženklas ir kuri vienintelė atsakinga už jų kokybę, ieškovo pateikti argumentai dėl prekių ženklo naudojimo formos turėtų būti atmesti. Tokiu atveju tai, kad ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas šiek tiek stilizuota forma ir kartu su nagrinėjamais papildomais vaizdiniais ir žodiniais elementais, nėra lemiama, nes prekių ženklo savininkas per apklausą nustatė, kad būtent žodžiai „crédit“ ir „mutuel“ didelei atitinkamos visuomenės daliai siejasi su bankais.

110 Įstojusi į bylą šalis dėl žodinio prekių ženklo „Crédit Mutuel“ naudojimo sudėtiniuose prekių ženkluose primena, kad pagal jurisprudenciją prekių ženklo skiriamasis požymis gali būti įgyjamas dėl šio prekių ženklo naudojimo kaip įregistruoto prekių ženklo dalies ar kartu su juo ir kad prekių ženklo žodiniai elementai iš esmės labiau išsiskiria nei vaizdiniai elementai. Todėl žodinis elementas „crédit mutuel“ būtų labiau įsimenamas nei logotipai ar šūkiai, kurie yra tik antraeiliai.

111 Šiuo klausimu primintina, kad skiriamojo požymio įgijimas gali atsirasti tiek dėl prekių ženklo elemento naudojimo kaip įregistruoto prekių ženklo dalies, tiek ir dėl kito prekių ženklo naudojimo kartu su įregistruotu prekių ženklu. Abiem atvejais pakanka, kad dėl tokio naudojimo suinteresuotieji asmenys prekes ar paslaugas, ženklinamas tik prašomu įregistruoti prekių ženklu, iš tikrųjų suvoktų kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės (2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Nestlé*, C-353/03, EU:C:2005:432, 30 punktas ir 2008 m. liepos 17 d. Sprendimo *L & D / VRDT*, C-488/06 P, EU:C:2008:420, 49 punktas).

112 Taigi, nepaisant klausimo, ar žymuo naudojamas kaip įregistruoto prekių ženklo dalis ar kartu su įregistruotu prekių ženklu, esminė sąlyga yra ta, kad dėl tokio naudojimo suinteresuotieji asmenys manytų, jog žymeniu žymimos prekės pagamintos konkrečios įmonės (2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Société des Produits Nestlé*, C-215/14, EU:C:2015:604, 65 punktas).

113 Ginčijamo sprendimo 111 ir 112 punktuose Apeliacinė taryba nurodė, kad nors ginčijamas prekių ženklas naudojamas tokia forma, kuri skiriasi nuo įregistruotosios, šioje byloje ši aplinkybė neturi įtakos išvadai, kad toks naudojimas leidžia ginčijamam prekių ženklui įgyti skiriamąjį požymį dėl naudojimo. Iš tiesų, Apeliacinės tarybos nuomone, elementai, su kuriais buvo naudotas ginčijamas prekių ženklas, t. y. grafinė forma ar papildomai pridėti žodiniai prekių ženklai, kuriuos sudaro šūkiai, nekeičia jo skiriamojo požymio.

114 Nors ieškovas neginčija principo, pagal kurį prekių ženklo skiriamasis požymis gali būti įgytas dėl šio prekių ženklo naudojimo kaip įregistruoto prekių ženklo dalies ar kartu su juo, jis, remdamasis jurisprudencija, pažymi, jog dar būtina, kad atitinkama visuomenė suvoktų prekių ženklo dalį arba atskirą prekių ženklą, su kuriuo ji suderinta, vertinamą atskirai, kaip žymimos prekės ar paslaugos kilmės nuorodą.

115 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodo ieškovas, prekių ženklo, kurio registraciją prašoma panaikinti, savininkas turi pateikti įrodymų, kad tik šis prekių ženklas, kitaip nei bet kuris kitas prekių ženklas, nurodo komercinę prekių kilmę (2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Société des Produits Nestlé*, C-215/14, EU:C:2015:604, 66 punktas).

116 Todėl šioje byloje Apeliacinės tarybos išvados, apie kurią buvo priminta šio sprendimo 113 punkte, pagrįstumas, kaip iš esmės teigia EUIPO, priklauso nuo to, ar ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas taip, kad vien jis galėtų nurodyti nagrinėjamų prekių ir paslaugų komercinę kilmę taip, kad garantuotų vartotojui, jog jos pagamintos arba suteiktos konkrečios įmonės.

117 Šis klausimas bus nagrinėjamas toliau nagrinėjant antrojo ir trečiojo pagrindų trečiąją argumentų grupę.

– Dėl ginčijamo prekių ženklo naudojimo kaip kilmės nuorodos ir kaip prekių ženklo nebuvimo

118 Remdamasis antruoju ieškinio pagrindu ieškovas iš esmės teigia, kad, priešingai, nei nusprendė Apeliacinė taryba, „*Crédit Mutuel* visuma“ nurodo ne CNCM, kuri yra centrinis organas, kuris nevykdo jokios banko veiklos ir kuris nežinomas vartotojui, bet, kaip matyti iš CMF, apskritai kooperatinio kredito bankus, kurie iš esmės suskirstyti į dvi savarankiškas ir konkuruojančias grupes *Crédit Mutuel Arkéa* ir CM11-CIC. Ši aplinkybė gali užkirsti kelią tam, kad ginčijamas individualus prekių ženklas atitiktų savo, kaip kilmės nuorodos, funkciją, o tai patvirtina aplinkybė, kad *Crédit Mutuel Arkéa* ir CM11-CIC savo prekėms ir paslaugoms žymėti naudojo skirtingus prekių ženklus, kad būtų išvengta bet kokios painiavos. Be to, tam, kad būtų atskirta nuo konkurento, *Crédit Mutuel Arkéa* naudojo žodžių junginį „crédit mutuel“, susietą su kitu logotipu nei tas, kurį naudojo CM11-CIC. Todėl žodžių junginys „crédit mutuel“, vertinamas atskirai, neleidžia visuomenei nustatyti nagrinėjamų prekių ir paslaugų komercinės kilmės.

119 Remdamasis trečiuoju pagrindu ieškovas tvirtina, kad daugumoje dokumentų, CNCM pateiktų siekiant įrodyti, kad ginčijamas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, žodžių junginys „crédit mutuel“ naudojamas ne kaip prekių ženklas prekėms ir paslaugoms žymėti, o kaip nuoroda į *Crédit Mutuel* grupę. Tačiau tokia nuoroda negali būti laikoma prekių ženklo naudojimu, leidžiančiu įrodyti skiriamojo požymio įgijimą įvairioms nagrinėjamoms prekėms ir paslaugoms, nes jis neleistų ginčijamam prekių ženklui atlikti savo kilmės nuorodos funkcijos, juo labiau kad žodžiai „crédit mutuel“ yra teisinis ir bendrinis pačios veiklos ir šią veiklą vykdančių paslaugų teikėjų pavadinimas.

120 Be to, kadangi, viena vertus, bankininkystės sektoriuje neįprasta, kad vartotojas personifikuotų prekių ženklą, ir, kita vertus, nėra tokio įmonės ar komercinio pavadinimo, tiksliai atitinkančio pavadinimą „Crédit Mutuel“, žodžių junginio „crédit mutuel“ naudojimas taip pat negali būti analizuojamas kaip įmonės ar komercinio pavadinimo naudojimas, kuris prilygsta prekių ženklo naudojimui.

121 EUIPO pažymi, kad ieškovas iš esmės teigia, jog prekių ženklo savininko įrodytas naudojimas yra naudojimas ne „kaip individualaus prekių ženklo“, o veikiau naudojimas „kaip kolektyvinio prekių ženklo“. Šiuo atžvilgiu EUIPO pasikliauja Bendrojo Teismo vertinimu dėl Sąjungos teismų jurisprudencijos, susijusios su prekių ženklo naudojimu pagal jo pagrindinę funkciją, konkrečiai – dėl individualaus prekių ženklo naudojimo kaip kolektyvinės komercinės kilmės nuorodos, taikymo faktinėms bylos aplinkybėms.

122 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad galimos konkurencijos *Crédit Mutuel* grupės viduje buvimas neturi įtakos žodžių junginio „crédit mutuel“ galimybei įgyti skiriamąjį požymį dėl naudojimo. Iš tikrųjų, pirma, *Crédit Mutuel* žymi to paties pavadinimo grupę, ir tai, be kita ko, pripažino Prancūzijos *Conseil d'État* (Valstybės taryba) ir Prancūzijos konkurencijos tarnyba. Taigi, kadangi ginčijamą prekių ženklą naudoja keli teisiškai susiję ūkio subjektai, jis laikytinas žymeniu, kurį visuomenė atpažįsta kaip priklausymo šiai grupei nuorodą.

123 Antra, prekių ženklų, tinkamų žymėti atitinkamai ieškovo ir CM11-CIC siūlomoms prekėms ir paslaugoms, buvimas nereiškia, kad išnyksta „skėtinio prekių ženklo“ „Crédit Mutuel“ naudojimas, nes jis sistemingai naudojamas ir sudaro priklausymo grupei žymenį, kuris daro įtaką visuomenei, kai ši renkasi banko produktą.

124 Trečia, aplinkybė, kad CNCM, kaip centrinis organas, nevykdo jokios banko veiklos ir todėl nėra žinoma vartotojui, neturi reikšmės, nes pagal jurisprudenciją nebūtina, kad prekių ženklą naudotų jo savininkas, ir pakanka, kad prekių ženklą realiai naudotų leidimą turintys tretieji asmenys, o taip ir yra nagrinėjamu atveju.

125 Ketvirta, aplinkybė, kad ieškovas naudoja kitą logotipą nei tas, kurį naudojo CM11-CIC, taip pat nereikšminga, nes vartotojas lengviau įsimins žodinį elementą ir šiomis aplinkybėmis būtent žodinis žymuo „Crédit Mutuel“ yra skiriamasis elementas, leidžiantis visuomenei susieti prekes ir paslaugas su ta pačia komercine kilme.

126 Penkta, įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad žodinis žymuo „Crédit Mutuel“ yra naudojamas kaip prekių ženklas. Šiuo klausimu ji primena, kad pagal jurisprudenciją įmonės pavadinimo arba komercinio pavadinimo naudojimas gali būti laikomas naudojimu finansinėms prekėms net ir nesant žymens ant šių prekių, kai trečiasis asmuo minėtą žymenį naudoja taip, kad susiformuoja ryšys tarp įmonės pavadinimo, komercinio pavadinimo arba iškabos ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų. Be to, įstojusi į bylą šalis nurodo, kad žymuo „Crédit Mutuel“ iš esmės yra paslaugų ženklas, kurio naudojimą turi sudaryti įvairių materialių laikmenų, susijusių su šiomis paslaugomis, ženklinimas. Galiausiai ji primena, kad, pirma, nėra įmonės pavadinimo ar komercinio pavadinimo, tiksliai atitinkančio pavadinimą „Crédit Mutuel“, ir, antra, žodžių junginys „crédit mutuel“ būna ant pateikiamų dokumentų, nesvarbu, ar nurodoma įmonės teisinė forma, kaip tai nurodė Apeliacinė taryba.

127 Šešta, įstojusi į bylą šalis mano, kad jos pateikti dokumentai patvirtina, jog vartotojui žodinis prekių ženklas „Crédit Mutuel“ jau daugelį metų nurodo bankų prekes ir paslaugas, kurias siūlo ne visi kooperatinio kredito bankai ar kooperatyvai, o vienas bankas, prilygstantis bankų tinklui, kurio centrinis organas yra CNCM.

128 Pateikdamas šią antrojo ir trečiojo pagrindų argumentų grupę ieškovas iš esmės teigia, kad įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai leidžia manyti, jog ginčijamas prekių ženklas žymi tik *Crédit Mutuel* grupę, taigi ir ją sudarančius kooperatinio kredito bankus, o ne CNCM, kuri yra prekių ženklo savininkė. Todėl ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas ne kaip prekių ženklas, bet kaip nuoroda į šią grupę. Ši aplinkybė užkerta kelią tam, kad individualus ginčijamas prekių ženklas atliktų savo, kaip kilmės nuorodos, funkciją ir taip įgytų skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

129 Iš jurisprudencijos matyti, kad prekių ženklo skiriamasis požymis dėl naudojimo įgyjamas su sąlyga, kad bent didelė atitinkamos visuomenės dalis pagal prekių ženklą atitinkamas prekes ar paslaugas atskiria kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės (žr. 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Šokolado plytelės forma*, T-112/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:735, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

130 Jei suinteresuotoji visuomenė arba bent didelė jos dalis pagal prekių ženklą prekę atskiria kaip pagamintą konkrečios įmonės, darytina išvada, kad įvykdyta Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 3 dalyje numatyta prekių ženklo registracijos sąlyga (žr. 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Šokolado plytelės forma*, T-112/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:735, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

131 Nors skiriamasis požymis gali būti įgytas tiek dėl to, kad kaip registruoto prekių ženklo dalis naudojamas šio prekių ženklo elementas, tiek ir dėl to, kad kitoks prekių ženklas naudojamas kartu su įregistruotu prekių ženklu, kaip minėta šio sprendimo 111 punkte, iš jurisprudencijos matyti, kad dėl tokio naudojimo suinteresuotieji asmenys turi iš tikrųjų manyti, kad vien prašomu įregistruoti prekių

ženklu žymima prekė ar paslauga yra pagaminta arba suteikta konkrečios įmonės. Todėl, nepaisant to, ar žymuo naudojamas kaip įregistruoto prekių ženklo dalis, ar kartu su įregistruotu prekių ženklu, esminė sąlyga yra ta, kad dėl tokio naudojimo suinteresuotieji asmenys turi manyti, jog žymeniu, kurį prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, žymimos prekės yra pagamintos konkrečios įmonės (2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Société des Produits Nestlé*, C-215/14, EU:C:2015:604, 64 ir 65 punktai).

132 Be to, reikia priminti, kiek tai susiję su skiriamojo požymio įgijimu dėl naudojimo, kad suinteresuotieji asmenys prekę ar paslaugą turi identifikuoti kaip pagamintą ar suteiktą konkrečios įmonės dėl ženklo naudojimo kaip prekių ženklo. Todėl sąvoka „ženklo naudojimas kaip prekių ženklo“ turi būti suprantama tik kaip nurodanti prekių ženklo naudojimą tam, kad suinteresuotieji asmenys atpažintų prekę ar paslaugą kaip tam tikros įmonės prekę ar paslaugą (žr. 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Storck / VRDT*, C-24/05 P, EU:C:2006:421, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

133 Taigi bet koks prekių ženklo naudojimas nebūtinai yra naudojimas kaip prekių ženklo (2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Storck / VRDT*, C-24/05 P, EU:C:2006:421, 62 punktas).

134 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad šiuo atveju įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai patvirtina, jog ginčijamas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, todėl suinteresuotieji asmenys juo žymimas prekes ir paslaugas laiko pagamintomis ar suteiktomis konkrečios įmonės.

135 Iš šio sprendimo 129–131 punktuose nurodytos jurisprudencijos matyti, kad prekių ženklo naudojimas pagal jo pagrindinę funkciją – nurodyti konkrečios įmonės prekių ir paslaugų komercinę kilmę – yra itin svarbus vertinant įrodymus, kuriais siekiama įrodyti, kad šis prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

136 Iš ginčijamo sprendimo (27–40 puslapiai) matyti, kad įstojusi į bylą šalis pateikė daug įrodymų siekdama įrodyti, kad ginčijamas prekių ženklas žinomas atitinkamai visuomenei ir kad todėl jis įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo. Šiuos įrodymus sudaro nuomonės apklausa, įrodymai dėl *Crédit Mutuel* grupės dalyvavimo partnerystėse, finansinė informacija, įskaitant patvirtinančią *Crédit Mutuel* grupės priskyrimą įvairioms klasifikacijoms, ir reklaminės kampanijos.

137 Išvados, kurias remdamasi šiais įrodymais Apeliacinė taryba padarė dėl ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų komercinės kilmės, nėra aiškios. Iš tiesų Apeliacinė taryba nurodo, kad atitinkama visuomenė suvokia ginčijamą prekių ženklą kaip identifikuojantį bankų prekes ir paslaugas, kurias pagamino arba suteikė savininkė, t. y. CNCM (ginčijamo sprendimo 97, 105, 108 punktai ir iš esmės 99 ir 100 punktai), „bankas“ ar „tam tikras bankas“ (ginčijamo sprendimo 103, 104 ir 107 punktai) arba „*Crédit Mutuel* grupė“, „*Crédit Mutuel* tinklas“ ar „*Crédit Mutuel* grupės įmonė“ (ginčijamo sprendimo 104 ir 116 punktai).

138 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčijamas prekių ženklas yra individualus prekių ženklas. Nors įstojusiai į bylą šaliai priklauso prancūziškas prekių ženklas „Crédit Mutuel“, įregistruotas kaip kolektyvinis prekių ženklas, dėl kurio *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) 2018 m. vasario 27 d. sprendime, remdamasis įrodymais, panašiais į tuos, kuriuos per procedūrą EUIPO pateikė įstojusi į bylą šalis, padarė išvadą, kad šis prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, ji nepasirinko galimybės įregistruoti ginčijamą prekių ženklą kaip kolektyvinį Europos Sąjungos prekių ženklą. Be to, per procedūrą Anuliavimo skyriuje ji pabrėžė tai, kad ginčijamo prekių ženklo paraiška buvo pateikta ir jis buvo įregistruotas kaip individualus prekių ženklas (žr. Anuliavimo skyriaus sprendimo 4 puslapį).

139 Šalys taip pat sutaria, kad ginčijamo prekių ženklo nenaudoja jo savininkė, t. y. CNCM, kuri nėra kooperatinio kredito bankas ir kuri nevykdo banko veiklos. Iš tiesų įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad ginčijamą prekių ženklą naudoja keli *Crédit Mutuel* grupės subjektai, todėl visuomenei jis yra žymuo, leidžiantis atpažinti priklausymą šiai grupei.

140 Be to, neginčijama, kad *Crédit Mutuel* grupei priklausantys ir ginčijamą prekių ženklą naudojantys bankai iš esmės nebuvo suskirstyti į dvi savarankiškas ir konkuruojančias grupes *Crédit Mutuel Arkéa* ir CM11-CIC, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 88 punkto, kurios, žymėdamos savo prekes ir paslaugas klientams, naudoja ginčijamą prekių ženklą su kitais prekių ženklais arba jį susieja su jų pačių logotipais.

141 Vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad toks kolektyvinis ginčijamo prekių ženklo naudojimas leidžia jam įgyti skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

142 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 135 punkto, vertinant, ar prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, būtina, kad toks naudojimas būtų atliekamas pagal prekių ženklo pagrindinę funkciją. Kiek tai susiję su individualiais prekių ženklais, kaip antai ginčijamu prekių ženklu, ši pagrindinė funkcija yra užtikrinti vartotojui arba galutiniam naudotojui šiuo ženklu pažymėtos prekės arba paslaugos kilmę ir leisti jam neklystant atskirti šią prekę arba paslaugą nuo kitos kilmės prekės arba paslaugos. Iš tikrųjų tam, kad prekių ženklas galėtų atlikti savo, kaip esminio neiškreiptos konkurencijos sistemos, kurią Sutartimi siekiama įtvirtinti ir išlaikyti, elemento, vaidmenį, jis turi užtikrinti, kad visos juo pažymėtos prekės ir paslaugos pagamintos ar suteiktos kontroliuojant vienai už jų kokybę atsakingai įmonei (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. birželio 7 d. Sprendimo *Schmid / EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)*, T-72/17, apskųsto apeliacine tvarka, EU:T:2018:335, 44 punktą).

143 Remiantis tuo darytina išvada, jog tam, kad būtų nustatyta, ar individualus prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl jo kolektyvinio naudojimo, reikia nustatyti, ar juo vartotojams užtikrinama, kad nagrinėjamos prekės ar paslaugos yra pagamintos ar suteiktos konkrečios įmonės, kuri turi būti suprantama kaip vienintelė įmonė, kuriai kontroliuojant jos pagamintos arba suteiktos ir kuriai dėl to gali būti priskirta atsakomybė už minėtų prekių ar paslaugų kokybę.

144 Šioje byloje reikia išnagrinėti, ar įstojusi į bylą šalis, t. y. ginčijamo prekių ženklo savininkė, turi būti laikoma „viena įmone“, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 142 punkte nurodytą jurisprudenciją, kaip ji pati teigia, dėl su *Crédit Mutuel* grupės nariais ją siejančių teisinių ir komercinių ryšių, kad ryšys tarp ginčijamo prekių ženklo ir šios grupės narių gaminamų prekių ar teikiamų paslaugų leistų manyti, kad šis prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

145 Šiomis aplinkybėmis svarbu nustatyti, ar įstojusi į bylą šalis prižiūri *Crédit Mutuel* grupei priklausančių bankų, kurie faktiškai naudoja šį prekių ženklą, teikiamų prekių ir paslaugų kokybę taip, kad vartotojai nagrinėjamas prekes ar paslaugas suvoktų kaip pagamintas ar suteiktas vienos įmonės, kuriai gali būti priskirta atsakomybė už jų kokybę.

146 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad CNCM yra *Crédit Mutuel* grupės centrinis organas. Pagal CMF L.512–56 straipsnį jai pavesta kolektyviškai atstovauti kooperatinio kredito kasoms, jų teisėms ir bendriems interesams, vykdyti kiekvienos kooperatinio kredito kasos organizavimo ir valdymo administracinę, techninę ir finansinę kontrolę ir imtis visų būtinų priemonių, kad tinkamai veiktų kooperatinis kreditas. Pagal CMF R.512–20 straipsnį kooperatinio kredito kasos turi įsipareigoti laikytis CNCM įstatų, vidaus reglamentų, nurodymų ir sprendimų. Kaip matyti iš jos įstatų, CNCM veikia kaip asociacija.

147 Atsakydama į rašytinį Bendrojo Teismo klausimą įstojusi į bylą šalis primena savo, kaip *Crédit Mutuel* grupės centrinio organo, uždavinius ir nurodo, kad ji atlieka administracinę, techninę ir finansinę tinklo narių kontrolę ir imasi priemonių, būtinų, be kita ko, kiekvienos grupei priklausančios kasos likvidumui ir mokumui užtikrinti.

148 Vis dėlto tokios aplinkybės neįrodo, kad ji kontroliuoja *Crédit Mutuel* grupei priklausančių bankų prekes ir paslaugas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 142 punkte nurodytą jurisprudenciją.

149 Priešingai, nei teigia įstojusi į bylą šalis, net jei *Crédit Mutuel* grupė yra viena įmonė, kaip tai suprantama pagal konkurencijos teisę ar rizikos ribojimo reikalavimus, kaip matyti iš įvairių Europos ir nacionalinių institucijų priimtų sprendimų ir aktų, kuriais šiuo klausimu remiasi įstojusi į bylą šalis, tokia išvada neleidžia daryti išvados, kad įstojusi į bylą šalis, kaip šios grupės centrinis organas, yra viena įmonė, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 142 punkte nurodytą jurisprudenciją. Iš tiesų ši sąvoka turi savarankišką turinį Europos Sąjungos prekių ženklų teisėje, kaip ji išaiškinta pirmiau nurodytoje jurisprudencijoje, ir negali būti taikoma pagal analogiją arba painiojama su sąvokomis iš kitų Sąjungos teisės sričių, kaip antai sąvokomis iš konkurencijos teisės ar rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros srities.

150 Iš tiesų kriterijai, taikomi siekiant nustatyti *Crédit Mutuel* grupės egzistavimą rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros arba konkurencijos teisės taikymo tikslais, nėra tokie patys, kokie taikomi pripažįstant, kad egzistuoja „viena įmonė“, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, susijusią su individualaus Europos Sąjungos prekių ženklo naudojimu pagal jo pagrindinę funkciją.

151 Tokiu atveju vienintelis svarbus kriterijus yra tai, ar *Crédit Mutuel* grupės narių tiekiamoms prekėms ir paslaugoms naudojamas ginčijamas prekių ženklas užtikrina vartotojams, kad šios prekės ir paslaugos yra kilusios iš vienos įmonės, kuri kontroliuoja minėtų prekių gamybą ir paslaugų teikimą ir kuriai dėl to gali būti priskirta atsakomybė už jų kokybę. Vis dėlto įstojusi į bylą šalis neįrodė, kad taip yra *Crédit Mutuel* grupės atveju.

152 Įstojusios į bylą šalies argumentai, pateikti siekiant įrodyti, kad ji netiesiogiai, bet neabejotinai kontroliuoja *Crédit Mutuel* grupei priklausančių banko įstaigų prekių ir paslaugų kokybę, nėra įtikinantys. Iš tiesų ji teigia, kad banko įstaigų finansinis patikimumas, mokumas ir likvidumas yra savybės, kurių vartotojas tikisi iš patikimo banko. Kadangi ji šiuo atžvilgiu kontroliuoja šią grupę sudarančias įstaigas, ji taip pat yra atsakinga už jų gaminamų prekių ir teikiamų paslaugų kokybę.

153 Vis dėlto atsakomybė už rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą, net jeigu ši priežiūra gali turėti įtakos tam, ar klientai suvokia *Crédit Mutuel* grupei priklausančius bankus kaip „patikimus bankus“, neleidžia daryti išvados, kad, be finansinės padėties priežiūros, įstojusi į bylą šalis taip pat atlieka prekių ir paslaugų, kurias minėti bankai teikia vartotojams, kontrolę ir kad dėl šios priežasties jai gali būti priskirta atsakomybė už jų kokybę. Tik pastarasis kriterijus leidžia teigti, kad ginčijamas individualus prekių ženklas, kurio savininkė yra įstojusi į bylą šalis, rodo, jog juo žymimos prekės ir paslaugos yra pagamintos ar suteiktos vienos įmonės, o tai leidžia jam, užtikrinant jų komercinę kilmę, įgyti skiriamąjį požymį dėl to, kad *Crédit Mutuel* grupės nariai kolektyviai jį naudoja.

154 Iš to matyti, kad nagrinėjamu atveju ginčijamas individualus prekių ženklas buvo naudojamas ne pagal savo pagrindinę funkciją nurodyti prekių ir paslaugų, kaip kilusių iš vienos įmonės, kuriai kontroliuojant jos buvo pagamintos arba suteiktos ir kuriai gali būti priskirta atsakomybė už jų kokybę, kilmę, bet, kaip iš esmės teigia EUIPO ir ieškovas, kaip kolektyvinės komercinės kilmės nuoroda arba, konkrečiai kalbant, kaip nuoroda, kad nagrinėjamos prekės ir paslaugos pagamintos arba suteiktos gamintojo arba paslaugų teikėjo, priklausančio asociacijai arba kolektyvui, kurį sudaro grupei *Crédit Mutuel* priklausantys bankai. Be to, įstojusi į bylą šalis aiškiai tvirtina (žr. šio sprendimo 122–127 punktuose primintus įstojusios į bylą šalies argumentus), kad ginčijamas prekių ženklas yra žymuo, kurį atitinkama visuomenė suvokia kaip priklausymo *Crédit Mutuel* grupei nuorodą.

155 Toks ginčijamo prekių ženklo naudojimas vieno iš *Crédit Mutuel* grupei priklausančių bankų prekių ar paslaugų kilmei žymėti gali tam tikrais atvejais leisti manyti, kad kolektyvinis prekių ženklas atlieka kilmės nuorodos funkciją. Kitaip nei individualus prekių ženklas, kolektyvinis Europos Sąjungos prekių ženklas nežymi vienos įmonės prekių ar paslaugų, bet leidžia, kaip matyti iš Reglamento 2017/1001 74 straipsnio, identifikuoti juo žymimų prekių ir paslaugų kilmę, t. y. nurodo,

kad jas pagamino arba suteikė asociacijos, kuriai priklauso šis prekių ženklas, nariai (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 50 punktą ir 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *The Tea Board / EUIPO*, C-673/15 P - C-676/15 P, EU:C:2017:702, 57 punktą).

156 Įstojusios į bylą šalies argumentas, kad vartotojas susieja bankų paslaugas, pažymėtas prekių ženklu „Crédit Mutuel“, su *Crédit Mutuel* grupe ir taip atskiria jas nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų, labiau parodo, kad šis prekių ženklas naudojamas kaip kolektyvinis prekių ženklas, o ne kaip individualus prekių ženklas.

157 Vis dėlto, kaip pažymėta šio sprendimo 138 punkte, ginčijamas prekių ženklas buvo įregistruotas kaip individualus prekių ženklas, o ne kaip kolektyvinis prekių ženklas.

158 Kadangi įstojusi į bylą šalis neįrodė, kad ginčijamas prekių ženklas atlieka esminę komercinės kilmės nuorodos funkciją, t. y. kad jis užtikrina, jog juo žymimos prekės ir paslaugos yra kilusios iš vienos įmonės, kuri kontroliuoja jų teikimą ir kuriai dėl to gali būti priskirta atsakomybė už jų kokybę, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 142 punkte nurodytą jurisprudenciją, Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad šis prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl to, kad jį naudojo *Crédit Mutuel* grupės nariai.

159 Šią išvadą patvirtina ieškovo nurodyta aplinkybė, kad, žymėdamos savo prekes ir paslaugas savo klientams, *Crédit Mutuel Arkéa* ir CM11-CIC, dvi savarankiškos ir konkuruojančios grupės, į kurias pasiskirstę kooperatinio kredito bankai, sudarantys asociaciją, kurios centrinis organas yra įstojusi į bylą šalis, be ginčijamo prekių ženklo, naudoja ir skirtingus prekių ženklus arba susieja ginčijamą prekių ženklą su konkrečiu logotipu, kad nurodytų, jog šių prekių ir paslaugų komercinė kilmė susijusi su viena arba kita grupe. Šios aplinkybės neginčijo įstojusi į bylą šalis, kuri vis dėlto mano, kad ji neturi reikšmės, nes prekių ženklų, skirtų atitinkamai ieškovo ir CM11-CIC siūlomoms prekėms ir paslaugoms žymėti, egzistavimas nepašalina „skėtinio prekių ženklo“ „Crédit Mutuel“, kurį, atrodo, įstojusi į bylą šalis supranta kaip prekių ženklą, kurį naudoja visi *Crédit Mutuel* grupei priklausantys bankai, naudojimo.

160 Vis dėlto, kaip pažymėta šio sprendimo 154 punkte ir kaip tvirtina pati įstojusi į bylą šalis, ginčijamas prekių ženklas, nors ir turi būti suprantamas kaip „skėtinis prekių ženklas“, yra priklausymo konsorciumui žymuo, nurodantis nebent kolektyvinę *Crédit Mutuel* grupės prekių ir paslaugų kilmę.

161 Kaip matyti iš šio sprendimo 131 punkte nurodytos jurisprudencijos, individualus ginčijamas prekių ženklas turi pats savaime galėti atitinkamos visuomenės sąmonėje žymėti nurodytas prekes ir paslaugas kaip pagamintas vienos įmonės, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 142 punkte nurodytą jurisprudenciją.

162 Šiomis aplinkybėmis dar reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 97 punkte Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, jog nuomonės apklausa, kurią įstojusi į bylą šalis pateikė kaip įrodymą, kad ginčijamas prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį, „nedviprasmiškai“ įrodo, jog atitinkama visuomenė ginčijamą prekių ženklą suvokė kaip nurodantį, kad banko prekes ir paslaugas pagamino arba suteikė įstojusi į bylą šalis. Iš šių apklausų matyti, kad apklausti asmenys susieja žymenį „Crédit Mutuel“ su banku ar apskritai finansų institucija arba tokiu banko produktu kaip paskola. Taigi šios apklausos gali įrodyti nebent tai, kad, atitinkamos visuomenės požiūriu, žymuo „Crédit Mutuel“ žymi prekes ir paslaugas, susijusias su bankininkystės sritimi arba su jas teikiančia banko ar finansine įstaiga. Be to, būtent dėl šios priežasties ginčijamas prekių ženklas buvo laikomas apibūdinančiu šias su bankų veikla susijusias prekes ir paslaugas.

163 Įstojusios į bylą šalies nurodyta aplinkybė, jog tam tikra dalis apklaustų asmenų nurodo, kad girdėjo kalbant apie „pavadinimą“ *Crédit Mutuel*, jokiu būdu neįrodo, kad atitinkama visuomenė susieja ginčijamą prekių ženklą su įstojusia į bylą šalimi; ši aplinkybė nebent patvirtina, kad jai žinomas šis žodis, kuris jai siejasi su banku, finansų institucija ar banko produktu.

164 Šio sprendimo 158 punkte padarytos išvados nepaneigia kiti įstojusios į bylą šalies argumentai.

165 Pirma, reikia atmesti argumentą, jog tam, kad prekių ženklas įgytų skiriamąjį požymį dėl naudojimo, nebūtina, kad jį naudotų jo savininkas; pakanka, kad jį realiai naudotų leidimą turintys tretieji asmenys, o taip yra nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su ginčijamu prekių ženklu.

166 Iš tiesų jurisprudencija, kuria šiuo klausimu remiasi įstojusi į bylą šalis, susijusi su įrodymu, kad prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas su jo savininko sutikimu, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 2 dalį, todėl toks naudojimas laikytinas savininko atliekamu naudojimu. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad nėra nuostatos, analogiškos Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 2 dalies nuostatai, kiek tai susiję su prekių ženklo skiriamojo požymio įgijimu dėl naudojimo, todėl negalima iš karto manyti, kad trečiojo asmens atliekamas prekių ženklo naudojimas su savininko sutikimu leidžia nustatyti, kad prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

167 Iš tiesų, nors Teisingumo Teismas pripažino, kad reikalavimai, taikomi tikrinant prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 1 dalį, yra analogiški reikalavimams, susijusiems su žymens skiriamojo požymio įgijimu dėl naudojimo siekiant jį įregistruoti, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 3 dalį (2013 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Colloseum Holding*, C-12/12, EU:C:2013:253, 34 punktas), šiuo klausimu jis nesirėmė reikalavimais, išplaukiančiais iš minėto reglamento 18 straipsnio 2 dalies.

168 Vadinasi, įstojusios į bylą šalies nurodyta jurisprudencija, susijusi su Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 2 dalies taikymu, nėra svarbi taikant šio reglamento 7 straipsnio 3 dalį.

169 Antra, įstojusios į bylą šalies argumentas, kad net jei įmonės pavadinimas ar komercinis pavadinimas savaime neturi tikslo atskirti prekių ar paslaugų, toks įmonės pavadinimas gali būti naudojamas „prekėms ar paslaugoms“, kai trečiasis asmuo šį žymenį naudoja tokiu būdu, kad susidaro ryšys tarp žymens, kuris sudaro įmonės pavadinimą arba komercinį pavadinimą, ir trečiojo asmens parduodamų prekių ar teikiamų paslaugų (2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Céline*, C-17/06, EU:C:2007:497, 21–23 punktai), neleidžia nustatyti, kad ginčijamas prekių ženklas nurodo savininką kaip pagaminusį arba suteikusį atitinkamas prekes ir paslaugas. Iš tiesų, kaip ginčijamo sprendimo 117 punkte nurodė Apeliacinė taryba, prekių ženklo savininkas yra įstojusi į bylą šalis, kurios įmonės pavadinimas yra *Confédération nationale du Crédit mutuel*. Taigi ginčijamas prekių ženklas neatitinka jo įmonės pavadinimo.

170 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti antrajam ir trečiajam ieškinio pagrindams ir iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad ginčijamas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo pirmos kategorijos prekėms ir paslaugoms, kurioms jis yra apibūdinamasis, o ne skiriamasis, ir nėra reikalo nagrinėti kitų ieškovo argumentų grupių, pateiktų siekiant užginčyti Apeliacinės tarybos atliktą ginčijamo prekių ženklo dėl naudojimo įgyto skiriamojo požymio vertinimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

171 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Be to, pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas sprendžia, kaip turi būti paskirstytos bylinėjimosi išlaidos. Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes.

172 Nagrinėjamu atveju ieškovas paprašė priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas. EUIPO paprašė priteisti iš ieškovo ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas. Įstojusi į bylą šalis paprašė, kad iš ieškovo būtų priteistos bylinėjimosi išlaidos.

173 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į tai, kad ieškovas, EUIPO ir įstojusi į bylą šalis iš dalies pralaimėjo bylą, reikia nuspręsti, kad, kalbant apie bylinėjimosi išlaidas, susijusias su pagrindiniu ieškiniu, ieškovas padengia trečdalį savo ir trečdalį EUIPO bei įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidų, EUIPO padengia du trečdalius savo ir du trečdalius ieškovo bylinėjimosi išlaidų, o įstojusi į bylą šalis padengia du trečdalius savo bylinėjimosi išlaidų. Įstojusi į bylą šalis padengia su priešpriešiniu ieškiniu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2017 m. lapkričio 8 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) penktosios apeliacinės tarybos sprendimą (bylą R 1724/2016-5) tiek, kiek jame nuspręsta, jog ginčijamas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo prekėms ir paslaugoms, kurioms jis yra apibūdinamasis, o ne skiriamasis.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Atmesti priešpriešinį ieškinį.**

4. ***Crédit Mutuel Arkéa* padengia trečdalį savo pačios, trečdalį EUIPO ir trečdalį *Confédération nationale du Crédit mutuel* bylinėjimosi išlaidų, susijusių su pagrindiniu ieškiniu.**

5. **EUIPO padengia du trečdalius savo pačios ir du trečdalius ieškovo bylinėjimosi išlaidų, susijusių su pagrindiniu ieškiniu.**

6. ***Confédération nationale du Crédit mutuel* padengia du trečdalius savo pačios bylinėjimosi išlaidų, susijusių su pagrindiniu ieškiniu, ir bylinėjimosi išlaidas, susijusias su priešpriešiniu ieškiniu.**

Prek Buttigieg Berke

Paskelbtas 2019 m. rugsėjo 24 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.